

กรัฟฟาโล่ น้อย

THE
GRUFFALO'S CHILD

เรื่อง จูเลีย โดนัลด์สัน
ภาพ แอกเซล เชฟฟ์เลอ
แปล ลีลิตินติน

พ่อกรัฟฟาโล่สอนสั่ง ให้ลูกรักฟังคำพ่อให้ดี
อย่าเดินเข้าไปในป่าที่ลึกครึ้มหนา ขอให้เลี้ยวหนี
“ทำไมล่ะครับ ทำไม” “เพราะมีหนูใหญ่ใจร้ายสินดี
มันจะจับตัวเจ้าพลัน พ่อเคยพบมันมาแล้วนะซี
เหตุการณ์เนิ่นนานมาแล้ว ดีที่ฉลาดแคล้ว ไม่พลาดท่าเสียที”

“หน้าตามันเป็นอย่างไร น่ากลัวมากไหม เจ้าหนูใหญ่ตัวนี้
พ่อครับ...อยากรู้เรื่องจัง ช่วยเล่าให้ฟัง ย้อนความหลังหน่อยซี”

พ่อกราฟฟาโล่เกาหัว ความจำขุ่นมัว “ขอพ่อนี้ก็ดีดี”

“เขามีกล้ามเนื้อใหญ่ แข็งแกร่งกว่าใครในปฐพี
หางเขาน่าเกลียดที่สุดสุด มีสะเก็ดปุ่มด ยาวเพื่อยแบบนี้

ลูกตาน่ากลัวกว่าใคร ดูเหมือนลูกไฟ แดงจัดร้อนจี๋
หนวดเขาก็แข็งที่สุดสุด เหมือนลวดเหล็กเป็นชุด แหลมหลม ถี้ถี้”

คืนหนึ่งหิมะโปรยปราย
พ่อกราฟฟาไล่ตัวใหญ่นอนกรนครอกพี
ลูกน้อยรู้สึกเบื่อหน่าย ร้อนรุ่มกลุ้มใจ หาอะไรทำดี

ใจกล้ำใจแกร่งแรงเร้า แอบย่องเบาเบา ออกจากถ้ำเสียนี้
หิมะพัดแรง ลมปลิว กรัฟฟาไล่ตัวจิว เดินลี้วเข้าป่าทันที

อู้หู่! โอ้โฮ! รอยเลื่อย ลดเลี้ยวยาวเพื่อยบนหิมะตรงนี้!
เป็นรอยเลื่อยของใครกัน แล้วใครผู้นั้นจะไปไหน
มีทางโผล่จากกองไม้ เป็นทางของใคร ชักสงสัยแล้วซี
หนูใหญ่ใจร้ายหรือเปล่า ได้แต่คาดเดา คิดอยู่ในที่

